



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 457/2013-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej prerokoval sťažnosť spoločnosti B. s. r. o., K., zastúpenej advokátom JUDr. M. V., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008) a takto

## **r o z h o d o l :**

1. Základné právo spoločnosti B. s. r. o., K., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008) p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 p r i k a z u j e k o n ať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Spoločnosti B. s. r. o., K., p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré j e Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti B. s. r. o., K., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 323,48 € (slovom tristodvadsaťtri eur a štyridsaťosem centov), ktorú j e Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. M. V., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 457/2013-19 z 3. júla 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť spoločnosti B. s. r. o., K. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 od. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľka v tom, že „... Spoločnosť B. s. r. o... ako žalobca podala dňa 28. 08. 2007 na Okresnom súde... proti B., s. r. o... K... V., s. r. o... K... a proti L. M., K. ako žalovaným v 1., 2. a 3. rade žalobu o zaplatenie 15.906,46 EUR s prísl...

Dňa 21. 11. 2007 došlo k vydaniu platobného rozkazu č. k. 36 Rob/303/2007-24... Voči uvedenému platobnému rozkazu podal každý zo žalovaných odpor...

Žiadosťou zo dňa 02. 02. 2009 sa právny zástupca žalobcu dotazoval o informáciu o stave konania kvôli nevytýčeniu termínu pojednávania...

Právny zástupca žalobcu sa žiadosťou zo dňa 06. 05. 2009 opätovne informoval o stave konania a následne žiadosťou zo dňa 26. 06. 2009 žalobca zaslal urgenciu. Okresný súd si dožiadanim zo dňa 13. 10. 2009 vyžiadal od OR PZ SR spis ČVS: ORP – 969/4 – OJP – KE – 2007. Výzvami zo dňa 13. 10. 2009 boli žalovaní vyzvaní, aby predložili potrebné doklady a bolo im zároveň zaslané vyjadrenie žalobcu k odporu...

Okresný súd vo veci v dlhšom časovom úseku, a to od vydania platobného rozkazu, t. j. od 21. 11. 2007 do nariadenia pojednávania, ktoré sa konalo dňa 10. 05. 2010, t. j. vyše dva a pol roka nevykonal takmer žiaden úkon (okrem vykonania jednoduchých úkonov). V dôsledku neustáleho odročovania pojednávania bolo uznesenie č. k. 38 Cb/77/2008-411 zo dňa 15. 11. 2011, ktorým sa rozhodlo o zastavení konania voči žalovanému v 2. rade a o vylúčení nároku žalobcu proti žalovanému v 1. rade a žalovanému v 3. rade na samostatné konanie, vydané až po roku a pol od konania prvého pojednávania.

V čase od konania posledného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 15. 11. 2011, t. j. od vydania uznesenia č. k. 38 Cb/77/2008-411, okresný súd neuskutočnil žiadny úkon okrem vrátenia spisu OR PZ SR ČVS: ORP – 969/4 – OJP – KE – 2007 a pridelenia veci sudcovi JUDr. P. B. dňa 11. 10. 2012...

Sťažovateľ sa domnieva, že konanie vedené pod sp. zn. 38 Cb/77/2008 na Okresnom súde... prebieha neprimerane dlho, t. j. viac ako 5 rokov, a to hlavne v dôsledku neefektívnej práce a nečinnosti súdu, čo možno už len na základe týchto skutočností považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy...“.

3. Na základe už uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

*„1. Základné právo B. s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008 porušené bolo.*

*2. Okresnému súdu Košice II prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008 konať vo veci bez zbytočných prieťahov.*

*3. B. s. r. o. priznáva primerané finančné zadostúčenie vo výške 10.000,00 EUR... ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

*4. B. s. r. o. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia...“*

3. Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostúčenia sťažovateľka zdôvodnila „... *ujmou, ktorá mu vznikla v dôsledku konania Okresného súdu... ktorý svojím postupom mu vytvoril právnu neistotu a ani po viac ako 5 rokoch trvania súdneho sporu nie je zřejmý výsledok tohto súdneho konania*“.

4. Na základe žiadosti ústavného súdu predseda okresného súdu v písomnom podaní (sp. zn. 1 SprV/309/2013 z 5. júna 2013) uviedol stručnú chronológiu procesných úkonov vo veci a tiež uviedol: „... *možno konštatovať, že v konaní došlo v určitom období k prieťahom...*

*V tejto súvislosti pokladám za dôležité uviesť, že pojednávanie bolo dvakrát odročené z dôvodu neospravedlnenej neúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní, raz bolo pojednávanie odročené z dôvodu mimoriadnej udalosti - nahlásenej bomby.*

*Zároveň, okrem už uvedeného obdobia dlhodobej neprítomnosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená, prevyšujúcej šesť týždňov, zákonný sudca od pridelenia vecí v roku 2008 vykazoval ďalšie obdobia neprítomnosti zo zákonných dôvodov...“*

5. Sťažovateľka sa k vyjadreniu okresného súdu nevyjadrila (výzvu prevzal právny zástupca 28. augusta 2013).

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

## II.

7. Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 38 Cb/77/2008 a v súčasnosti vedeného pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 ústavný súd zistil, že sťažovateľka podala 28. augusta 2007 žalobný návrh proti trom odporcom na zaplatenie sumy 15 906,46 € (479 197,90 Sk) s príslušenstvom. Následne vo veci boli vykonané tieto úkony:

- 21. novembra 2007 okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. 36 Rob/313/2007-24, ktorým zaviazal odporcov na zaplatenie istiny s prísl.,

- 6. decembra 2007 odporca v 1. rade a 3. rade podali odpor proti platobnému rozkazu,

- 4. januára 2008 odporca v 2. rade podal odpor proti platobnému rozkazu,

- 8. januára 2008 okresný súd vydal uznesenie č. k. 36 Rob/313/2007-36-38, ktorým uložil odporcom zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor,

- 15. januára 2008 odporca v 1. rade požiadal okresný súd o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov,

- 11. februára 2008 odporca v 3. rade požiadal okresný súd o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov,

- 8. apríla 2008 sa sťažovateľka vyjadrila k podaným odporom,

- 9. apríla 2008 okresný súd vyzval odporcu v 1. a 3. rade, aby predložili dôkazy na posúdenie žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov,
- 29. apríla 2008 odporca v 1. rade a 9. mája 2008 odporca v 3. rade predložili požadované doklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov,
- 2. septembra 2008 okresný súd vydal uznesenie sp. zn. 36 Rob/313/2007, ktorým oslobodil odporcov v 1. rade a 3. rade od platenia súdnych poplatkov,
- vec bola preradená do registra pod sp. zn. 38 Cb/77/2008 a 3. decembra 2008 pridelená zákonnému sudcovi JUDr. L. H.,
- opatrením predsedu okresného súdu č. 4/09 z 26. januára 2009 bola vec pridelená 2. februára 2009 na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi Mgr. G. F.,
- 6. mája 2009 sťažovateľka žiadala okresný súd o podanie informácie, v akom štádiu je konanie vo veci, lebo od podania odporu sa ešte neuskutočnilo pojednávanie,
- 18. mája 2009 sťažovateľka okresnému súdu oznámila, že nesúhlasí s prerokovaním veci bez nariadenia súdneho pojednávania,
- 26. júna 2009 a 12. októbra 2009 sťažovateľka na okresnom súde urgovala nariadenie súdneho pojednávania,
- 13. októbra 2009 okresný súd požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície K. o zapožičanie spisu ČVS: ORP-969-OJP-KE-2007 a zároveň vyzval sporové strany na predloženie listinných dôkazov,
- 10. novembra 2009 odporca v 1. rade predložil listinné dôkazy,
- 18. novembra 2009 sa vyjadrila sťažovateľka a 22. decembra 2009 odporca v 3. rade,
- 10. mája 2010 sa uskutočnilo súdne pojednávanie, boli vypočutí účastníci sporu; pojednávanie bolo odročené na 2. júl 2010,
- 25. mája 2010 odporca v 1. rade a 15. júna 2010 odporca v 3. rade predložili listinné dôkazy,
- 30. júna 2010 právny zástupca sťažovateľky ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a požiadal o odročenie pojednávania na druhú polovicu augusta 2010. Zároveň navrhol vykonanie ďalšieho dokazovania.
- 2. júla 2010 bolo pojednávanie odročené na 15. november 2010,

- 15. novembra 2010 úradným záznamom do súdneho spisu bolo zaznamenané, že súdne pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu mimoriadnej bezpečnostnej udalosti,
- 2. februára 2011 bolo pojednávanie odročené pre neúčast' sťažovateľky (bez ospravedlnenia) a odporcov v 1. a 2. rade; pojednávanie bolo odročené na 2. máj 2011,
- 2. mája 2011 sa pojednávanie neuskutočnilo z dôvodu ošetrenia sudcu u lekára; pojednávanie bolo odročené na 7. júl 2011,
- 13. mája 2011 okresný súd nariadené pojednávanie na 7. júl 2011 odročil na 26. september 2011,
- 26. septembra 2011 sa pojednávanie neuskutočnilo z dôvodu práceneschopnosti sudcu; toto bolo odročené na 15. november 2011,
- 15. novembra 2011 okresný súd na pojednávaní vypočul účastníkov konania, vydal uznesenie, ktorým zastavil konanie vedené proti odporcovi v 2. rade a konanie vedené proti odporcom v 1. a 3. rade vylúčil na samostatné konanie,
- opatrením predsedu okresného súdu č. 7/2012-1Spr R/1/2012 z 3. októbra 2012 bol spis pridelený na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. P. B.,
- opatrením predsedu okresného súdu č. 10/2012 z 31. októbra 2012 bol spis pridelený na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi Mgr. G. F.,
- okresný súd vylúčený návrh proti odporcom v 1. a 3. rade zaevidoval pod sp. zn. 38 Cb/11/2012.
- 18. februára 2013 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky, ktorým vzala späť žalobný návrh proti odporcovi v 1. rade.

### III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší

také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

9. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľka zároveň namietala aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej

z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (i), správanie účastníka súdneho konania (ii) a postup samotného súdu (iii). Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

12. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o žalobe o zaplatenie bližšie identifikovanej istiny s príslušenstvom, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva.

13. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní veci zistil okolnosti, na základe ktorých sťažovateľka čiastočne prispela k celkovej dĺžke súdneho konania. Napriek tomu, že sa opakovane domáhala nariadenia termínu pojednávania, predseda sa dvakrát (raz ospravedlnene a raz bez ospravedlnenia) neustanovila na nariadené súdne pojednávanie vo veci (2. júla 2010 a 2. februára 2011).

14. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. Sťažovateľka v sťažnosti nekonkretizovala obdobia, počas ktorých malo

dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ale poukázala na celkovú dĺžku konania. Okresný súd v tomto ohľade nepochybne porušil svoje zákonné povinnosti dané mu procesnoprávnymi predpismi (predovšetkým Občianskym súdnym poriadkom). Konanie na okresnom súde je poznačené ako celok neprimeranou dĺžkou konania, neefektívnosťou a nesústredenosťou. Okresný súd bol napr. nečinný v čase od 9. mája 2008 do 2. septembra 2008 v trvaní tri a pol mesiaca, od 3. septembra 2008 do 30. apríla 2009 v trvaní takmer 8 mesiacov. Ďalej bol okresný súd nečinný od 1. mája 2009 do 13. októbra 2009 v trvaní takmer päť a pol mesiaca a od 14. októbra 2009 do 10. mája 2010 v trvaní takmer 7 mesiacov. Nečinnosť okresného súdu pokračovala aj po 16. novembri 2011, pretože i keď zastavil konanie vedené proti odporcovi v 2. rade a konanie vedené proti odporcovi v 1. a 3. rade vylúčil na samostatné konanie, predseda ďalšie úkony vo veci nevykonával.

15. Aj vzhľadom na uvedené (pozri body 7, 11 až 14) ústavný súd z hľadiska priet'ahov v konaní hodnotil postup okresného súdu ako celok. Napriek tomu, že okresný súd ojedinele vykonával procesné úkony spojené s prípravou pojednávania, uskutočnil pojednávanie a doručoval písomnosti, v posudzovanej veci konal nekoncentrovane a neefektívne a so značnými priet'ahmi vo svojej činnosti.

16. Ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008) už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (viac ako 6 rokov), keď v posudzovanej veci nebolo ani raz meritórne rozhodnuté na okresnom súde, došlo u sťažovateľky k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva aby jej záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V konečnom dôsledku okresný súd uznal priet'ahy v posudzovanom súdnom konaní.

17. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

18. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v aktuálnom súdnom konaní bez zbytočných prietáhov.

19. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008) konal bez zbytočných prietáhov, nepovažoval vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľky priznať jej primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľka v sťažnosti žiadala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodov pretrvávajúcej dlhodobej právnej neistoty, ktorá u nej trvá naďalej.

20. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 38 Cb/11/2012 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 38 Cb/77/2008), ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, zohľadniac tiež výšku požadovanej istiny (čo je v hre) a správanie sťažovateľky (bod 13) považoval ústavný súd priznanie sumy vo výške 2 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti poznamenáva, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nepredstavuje realizáciu práva priznaného čl. 46 ods. 3 ústavy, t. j. primerané finančné zadosťučinenie nemožno stotožňovať s odškodným, s náhradou či už za skutočnú škodu,

alebo za ušlý zisk. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

22. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania trovy. Úspešnej sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie veci a príprava zastupovania, písomné spracovanie a podanie sťažnosti ústavnému súdu 15. februára 2013. Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2013 prináleží odmena z výpočtového základu, ktorý je 781 €, t. j. 130,16 €, a režijný paušál 7,81 €, teda spolu 137,97 €. Odmena advokátovi za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavujú sumu 275,94 € plus 20 % DPH (advokát je platcom dane z pridanej hodnoty), teda celkovo predstavuje sumu 331,12 €. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

23. Ústavný súd nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde tej časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu 2 000 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

23. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2013